

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Κορυδαλλός 17 Μαΐου 2012

Κυρία **Πρόεδρε**,

Έχω επίγνωση ότι η υψηλή Σας θέση δεν επιτρέπει σπατάλη του πολύτιμου χρόνου σας με την ανάγνωση επιστολών. Όμως, επιτρέψτε μου να Σας εκθέσω, ότι αξίζει το κόπο να διαθέσετε μόλις 4 λεπτά για την ανάγνωση της παρούσας.

Βρίσκομαι στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού προσωρινά κρατούμενη εδώ και είκοσι μία (21) μέρες. Δυστυχώς, δεν βρίσκομαι εδώ κατά δίκαιη εφαρμογή του νόμου, αλλά κατόπιν παραβίασής του. Γιατί παρότι έχω λευκό ποινικό μητρώο, έχω μόνιμη κατοικία, δεν έχω απασχολήσει ποτέ πριν τις αρχές, δεν είμαι επικίνδυνη, δεν είμαι ούτε φυγόποινος ούτε φυγόδικος, παρότι είμαι μητέρα ενός ανήλικου παιδιού 5 ετών που είναι πλέον ΜΟΝΟ του, βρέθηκα στις φυλακές...Ίσως ο Ανακριτής και ο Εισαγγελέας αποφάσισαν τη προσωρινή μου κράτηση θεωρώντας ότι το να είσαι σύζυγος ενός ήδη προφυλακισμένου πρώην Υπουργού και να πρέπει να προστατέψεις ένα ανήλικο παιδί, που βρίσκεται στη πιο τρυφερή ηλικία της ζωής του και έχει ανάγκη περισσότερο από ποτέ τη μητέρα του, είναι επαρκείς λόγοι για να μου στερήσουν την ελευθερία και να αφήσουν ένα παιδί 5 ετών χωρίς μητέρα και χωρίς πατέρα.

Επικοινωνώ μαζί Σας γιατί πιστεύω ότι θα κατανοείτε τη θέση μου καλύτερα από κάθε άλλον. Βρίσκομαι στις φυλακές αυτή τη στιγμή γιατί ερωτεύθηκα και παντρεύτηκα ένα πολιτικό πρόσωπο. Μπορεί να είναι αυτονόητο ότι η ιδιότητά μου ως συζύγου του Τσοχατζόπουλου αποτελεί αυτοτελές ποινικό αδίκημα και ιδιώνυμο λόγο προσωρινής μου κράτησης; Βρέθηκα δίπλα, πριν πολλά χρόνια σε μια πολιτική προσωπικότητα με μια διαδρομή 30 χρόνων, σε υψηλά κυβερνητικά και πολιτικά καθήκοντα. Όντως νεαρότερη ηλικιακά θαύμαζα αυτό τον άνδρα και όταν τον συνάντησα με γοήτευσε η προσωπικότητα, η ωριμότητα και η ευγένειά του. Με το χρόνο τον ερωτεύθηκα και τον αγάπησα. Η σχέση αυτή, που εξ υπαρχής ήταν σοβαρή, κατέληξε σε γάμο. Η σημαντική διαφορά της ηλικίας και η ανωνυμία μου προκάλεσαν το ενδιαφέρον των ΜΜΕ και με τοποθέτησαν στο επίκεντρο μιας αρνητικής δημοσιότητας που αλλοίωσε την πραγματικότητα και την εικόνα μου και έδωσε τρομακτικές διαστάσεις σε γεγονότα, που αν τα έκανε οποιοσδήποτε άλλος κοινός πολίτης ουδείς θα ενδιαφέρετο και θα σχολίαζε.

Έτσι ένας γάμος μεταξύ δύο ανθρώπων, που σέβονταν και αγαπούσε ο ένας τον

άλλον μετετράπη σε τραγωδία με ακούσια πρωταγωνίστρια μια γυναίκα που αγάπησε και παντρεύτηκε αυτόν που αγαπούσε, η οποία μεταμορφώθηκε από τα ΜΜΕ στο πιο αντιπαθητικό άτομο της χώρας. Εγώ «κατέστρεψα» την Ελλάδα και έφερα όλα τα δεινά που βλέπουμε καθημερινά και ενδεχομένως το μνημόνιο είναι απότοκο ενός γάμου με 15 καλεσμένους και της αγοράς ενός σπιτιού κατόπιν τραπεζικού δανείου, όπως στο απολογητικό μου υπόμνημα αναλυτικά έχω εκθέσει.

Με το κλίμα αυτό κλήθηκα να απολογηθώ για μια κατηγορία, μεταξύ των άλλων και φέρομαι ότι δήθεν ίδρυσα εγκληματική οργάνωση, στην οποία συμμετείχα ενεργά. Στοιχεία της κατηγορίας ήταν ότι *ήμουν σύζυγος του Τσοχατζόπουλου* και ότι *αγοράστηκε στο όνομά μου ένα σπίτι*, το οποίο θα αγοραζόταν στο όνομα του συζύγου μου αλλά λόγω ηλικίας του όταν αγοράστηκε (71 ετών το 2010) δεν μπορούσε να πάρει τραπεζικό δάνειο στο όνομά του. Έτσι κλήθηκα εγώ, λόγω ηλικίας να κάνω την αγορά ώστε να λάβουμε δάνειο με αποπληρωμή σε 25 χρόνια. Η υπεράσπισή μου ήταν απλή. Παράθεσα την αλήθεια, κατέθεσα ότι δεν γνώριζα απολύτως τίποτα από τις πολιτικές, κυβερνητικές και τις εν γένει δραστηριότητες του συζύγου μου, ότι του είχα απεριόριστη εμπιστοσύνη, ότι τον πίστευα και τον αγαπούσα και τελικά προφυλακίστηκα από τον ανακριτή, που δύο μέρες πριν απολογηθώ, είχε εκφράσει γραπτά και κατηγορηματικά την πεποίθησή του, ότι είχα διαπράξει το αδίκημα που θα διερευνούσε στην ανάκριση, εκδίδοντας σχετική Διάταξη. Αντιλαμβάνεστε ότι απολογήθηκα μέσα σε ένα κλίμα «*κανιβαλισμού*». Τα ΜΜΕ μου είχαν φορτώσει τα δεινά της χώρας, πολίτες με προπηλάκιζαν έξω από το ανακριτικό γραφείο και ο ανεξάρτητος και αντικειμενικός ανακριτής, που ήταν υποχρεωμένος να ερευνήσει τα στοιχεία της ενοχής και αθωότητάς μου, ήταν ήδη σίγουρος και προκατελιημμένος για την ενοχή μου και μάλιστα δύο μέρες πριν απολογηθώ ενώπιόν του!

Κυρία Πρόεδρε,

Σε αυτό το κλίμα η δικαιοσύνη που όφειλε να ήταν τυφλή, δίκαιη και αντικειμενική, εμφανίστηκε ιδιαίτερα μεροληπτική και άδικη, υπακούοντας ουσιαστικά τη βουλή του πλήθους και με προφυλάκισε χωρίς να υπάρχει καμία από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στη νομοθεσία, μη αιτιολογώντας επαρκώς και την απόφασή της αυτή. Με προφυλάκισε δηλαδή παράνομα ακολουθώντας την περιρρέουσα ατμόσφαιρα που είχε καταπατήσει και ακυρώσει το τεκμήριο της αθωότητάς μου.

Κυρία **Πρόεδρε**,

Όλα αυτά δείχνουν ότι δεν έγινε δίκαιη εφαρμογή του νόμου και δεν είχα μία δίκαιη προδικασία. Αυτό δεν το λέω εγώ. Το λένε άλλοι, πιο ειδικοί από μένα.

Ο πρώην Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. **Βασίλειος Κόκκινος** σε άρθρο του στην εφημερίδα Εστία (4.5.2012) αναφέρει «... οι τηλεοπτικές εκπομπές δημιουργούν περιρρέουσα ατμόσφαιρα που επηρεάζει τη σκέψη λογικών ανθρώπων ατυχώς δε και ορισμένων δικαστών! Διαφορετικά δεν εξηγείται η προσωρινή κράτηση μητέρων βρέφους και ανηλίκων παιδιών... Η επιεικής ερμηνεία ΣΤΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΝΟΗΤΗ. Η ΑΥΣΤΗΡΗ ΚΑΙ ΕΞΕΖΗΤΗΜΕΝΗ ΟΜΩΣ ΟΧΙ. Διότι εκθέτει τη δικαιοσύνη για υπερβολική και παράλογη αυστηρότητα, όπως και τον εφαρμοστή του νόμου λειτουργό της!!»

Ο συνταγματολόγος κ. **Σταύρος Τσακிரάκης**, καθηγητής της Νομικής Σχολής σε δημόσια ανακοίνωσή του χαρακτηρίζει «παράνομη τη προσωρινή κράτηση. Δεν πληρούνται ούτε στο ελάχιστο οι προϋποθέσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Συντάγματος».

Ο γνωστός δημοσιογράφος κ. **Ν. Χατζηνικολάου** γράφει για «την προσωρινή κράτηση μου και το ανθρώπινο πρόσωπο της Δικαιοσύνης απέναντι σε μητέρα ανηλίκου».

Το αποτέλεσμα αυτής της **ανάληπτης προφυλάκισης**, που ήταν μη νόμιμη, και άδικη, ήταν καταστροφικό. Ένα παιδί 5 ετών έμεινε χωρίς πατέρα και μητέρα. Το πραγματικό θύμα της ήταν ένα ανήλικο παιδί στην πιο ευαίσθητη ηλικία του, που αναγκάστηκε χωρίς ουσιαστικό, πραγματικό και νομικό λόγο και αναγκαιότητα, να μείνει μόνο του, με τους ηλικιωμένους γονείς μου (η μητέρα μου δε, έχει σοβαρό πρόβλημα υγείας) και να αλλάξει περιβάλλον πηγαίνοντας από την Αθήνα και το σπίτι μας στο χωριό «Ζέλι» στην Αταλάντη, ένα χώρος ξένος και διαφορετικός από το δικό του.

Κυρία **Πρόεδρε**,

Κάθε φορά που του τηλεφωνώ, ακούω την αγωνία του παιδιού μου. Του λέω ψέματα. Του λέω ότι είμαι σε ταξίδι και θα επιστρέψω. Κι αυτό περιμένει και κλαίει. Και κλαίει γιατί έχασε τη μάνα του και το πατέρα του. Και είναι μόλις 5 ετών, και δεν μπορώ να του εξηγήσω ότι η σχέση μου και ο γάμος μου με τον πατέρα του και η αγάπη μου γι' αυτόν, που ως κορυφαίο καρπό της είχε τον ίδιο, αποτέλεσε τον αποκλειστικό, κατά την

εκτίμησή μου, λόγο για την δικαιοσύνη να με εγκλείσει στις φυλακές και να στερήσει τη μάνα του από αυτόν, αποδίδοντάς μου συμμετοχή στο έγκλημα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα. Και ειλικρινά τον γιό μας δεν τον ενδιαφέρει ούτε η μη νομιμότητα της κράτησής μου, ούτε η παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητάς μου, ούτε η παραβίαση των βασικών αρχών του δικαίου. Τον ενδιαφέρει κάτι πολύ απλό και ανθρώπινο, που ούτε φυλακίζεται ούτε αντικαθίσταται . Η στοργή, η αγκαλιά και η αγάπη της μάνας του... Τέλος, δεν γνωρίζω με ποιο τρόπο θα έπρεπε να διατυπώσω τη διαμαρτυρία μου, ούτε γνωρίζω αν η αποστολή της επιστολής μου αυτής προς Εσάς είναι ενδεδειγμένη πράξη.

Όμως, έχοντας φτάσει στα όρια της απόγνωσης, θα ήθελα να θεωρήσετε ότι δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η κραυγή μου προς τη Δικαιοσύνη, για την αντιμετώπιση της δραματικής κατάστασης που βιώνω, η κραυγή μιας μάνας που αγωνιά για ένα παιδί που ζει την πιο ευαίσθητη και κρίσιμη ηλικία του χωρίς πατέρα και χωρίς μητέρα. Ένα παιδί που κάθε μέρα αναζητά τη ζεστασιά και την αγκαλιά της μάνας του και το μόνο που βρίσκει είναι μια απέραντη και ατέρμονη μοναξιά...

Με ιδιαίτερη τιμή

Βασιλική Σταμάτη - Τσοχατζοπούλου
Γυναικείες Φυλακές Κορυδαλλού